

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (84) 046

Vol. 1984/0018

Historical Archives of the European Commission

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

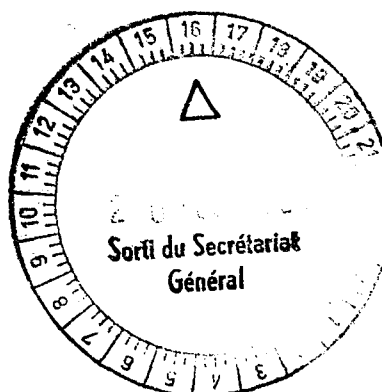
COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(84) 46 def.

Brussel, 17 februari 1984.

Eerste plan voor de stimulering van samenwerking en uitwisseling
op het gebied van wetenschap en techniek in Europa
1985-1988

(Mededeling van de Commissie
aan de Raad)

De Lid-Staten van de Europese Gemeenschap erkennen, en hebben dat ook meermalen bevestigd dat de Gemeenschap dient te beschikken over een krachtig en creatief wetenschappelijk en technisch apparaat dat de uitdagingen, waarvoor zij komen te staan, aankan.

Europa bezit een aanzienlijk en kwalitatief hoogstaand wetenschappelijk en technisch potentieel dat voor het hierboven genoemde doel zo slagvaardig mogelijk dient te worden gehouden of gemaakt. Het is om deze reden dat de Raad (1) het nut en de opportuniteit van een verhoogde inspanning ter "stimulering van het wetenschappelijk en technisch potentieel in de Gemeenschap" erkende en op 28 juli het besluit nam tot het voeren van een experimentele actie voor twee jaar (juli 1983 - juli 1985) die een antwoord moet geven op de vraag langs welke wegen deze nieuwe Gemeenschapstaak het beste kan worden vervuld.

Naar aanleiding hiervan stelde de Commissie de betrokken kringen op de hoogte en deed zij via de informatiekanalen van de Gemeenschap (Publikatieblad, Newsletter, CREST) en van de Lid-Staten op 8 juli 1983 een oproep voor voorstellen.

De belangstelling die door dit initiatief werd gewekt wordt, in ieder geval kwantitatief, geïllustreerd door het feit dat in de vier maanden na de aankondiging meer dan 2.000 verzoeken om informatie en om inschrijvingsformulieren bij de Commissie binnenkwamen. Op 7 oktober 1983 waren meer dan 250 projecten bij de Commissie ingediend en de aanvragen die voor selectie in aanmerking kwamen vertegenwoordigden een totaalbedrag van meer dan 24 miljoen Ecu (zie bijlage 2). Wat betreft de kwaliteit van de ingediende voorstellen bleek uit de dank zij de inspanningen van het CODEST (2) snel uitgevoerde beoordeling dat er een groot aantal zeer uiteenlopende innoverende projecten van hoog gehalte bij was. Op basis van de binnengekomen adviezen nam de Commissie op 7 november 1983 een besluit over de te verlenen steun; eind 1983 waren alle daaruit voortvloeiende financiële verplichtingen aangegaan.

Aan het einde van deze eerste fase van de experimentele stimuleringsmaatregel (zie hoofdstuk I) voelt de Commissie zich, mede gezien de aanbevelingen van een aantal Lid-Staten en van het CODEST geroepen om :

- onverwijld over te gaan tot een nadere invulling van het eerste meerjarenplan voor stimuleringsactiviteiten 1985-1988, dat bij de Raad zal worden ingediend;
- voor te stellen dit eerste plan op 1 januari 1985 in uitvoering te nemen;
- derhalve haar voorstel voor een stimuleringsmaatregel 1985-1988 vóór de tweede helft van 1984 bij de Raad in te dienen.

(1) 30 juni 1982

(2) CODEST : Comité voor de Europese Ontwikkeling van Wetenschap en Technologie

(3) Zie de nationale memoranda voor de Europese Raad van Athene.

Om het formele voorstel zo goed mogelijk voor te bereiden zou de Commissie de hoofdlijnen en de draagwijdte van deze maatregel tijdens de zitting van de Ministers van Onderzoek met de Raad willen bespreken.

I. WAAR HET OM GAAT

Over de experimentele stimuleringsmaatregel kunnen nu al enige opmerkingen worden gemaakt, welke een bevestiging vormen van eerdere conclusies van de Commissie, het Parlement en verschillende Lid-Staten (1).

1. Vermindering van het concurrentievermogen van het Europese onderzoek

Van de factoren die maar al te vaak de slagvaardigheid van het Europese O, O & D in de verschillende sectoren beperken kunnen de volgende nog eens onder de aandacht worden gebracht :

- de huidige gebrekkige communicatie tussen Europese wetenschappelijke en technische centra (te weinig mobiliteit en te weinig uitwisseling);
- de geringe verscheidenheid in de vormen van samenwerking tussen deze centra; de bestaande samenwerkingsprojecten blijken vaak te beperkt of te veel sectorgebonden;
- het tekort aan plaatsingsmogelijkheden voor jonge afgestudeerde onderzoekers die zich op de arbeidsmarkt melden in sommige sectoren en de onvoldoende aan de bestaande behoeften aangepaste opleiding en het tekort aan gespecialiseerde onderzoekers in andere sectoren (zoals die van de nieuwe materialen, biotechnologie, informatica, e.d.). Deze situatie leidt tot een verspilling van intellect en tot een verlies aan kansen voor wetenschappelijke en technische vernieuwing.

2. Beperkingen aan de doeltreffendheid van nationale stimuleringsmaatregelen

Algemeen wordt erkend dat de met de communautaire stimuleringsactiviteiten vergelijkbare nationale initiatieven niet altijd - zoals de werkelijkheid van de internationale concurrentie op het gebied van wetenschap en techniek aantoont - de gewenste doelmatigheid hebben en door de nationale beperkingen waaraan deze gebonden zijn niet tot volle ontplooiing kunnen komen. Bovendien houden wetenschappers en technici, ondanks de kwaliteit en de verscheidenheid van de in Europa werkende instellingen en groepen, vaak liever voorkeursbanen in stand met instellingen buiten de Gemeenschap, omdat men, of onvoldoende op de hoogte is van mogelijkheden voor uitwisseling of samenwerking in Europees verband of onvoldoende middelen kan vinden om die mogelijkheden te benutten. In veel gevallen worden de ruime nationale of Europese faciliteiten niet volledig benut. De landen doen zeer weinig om het voor wetenschappers gemakkelijker te maken (en helemaal niets om het goedkoper te maken) zich van de ene naar de andere Lid-Staat te verplaatsen. Wetenschappelijke samenwerking met niet-Europese bedrijven of instellingen blijkt vaak gemakkelijker dan met bedrijven en instellingen binnen de Gemeenschap, hoewel deze in het eerstgenoemde geval vaak geschiedt op beperkende voorwaarden die de al bestaande wetenschappelijke of industriële ongelijkwaardigheid alleen maar versterken.

(1) Zie de nationale memoranda voor de Europese Raad van Athene.

Tenslotte zijn de initiatieven die tegenwoordig op nationaal niveau worden genomen om jonge onderzoekers aan werk te helpen nog steeds uiterst beperkt en dit leidt tot een soms onherstelbare verspilling van intellect. Op Gemeenschapsniveau kunnen echter, door de grotere schaal, vraag en aanbod beter op elkaar worden afgestemd.

Op 30 juni 1982 erkende de Raad dan ook "het belang van een communautaire stimuleringsmaatregel als aanvulling op de reeds op nationaal en internationaal niveau genomen maatregelen".

3. Het nut van een Gemeenschapsoptreden

Door de experimentele stimuleringsmaatregel is een duidelijker beeld ontstaan van de standpunten van de belanghebbende partijen :

- in wetenschappelijke en industriële kringen van de Gemeenschap is men in het algemeen van mening dat dit soort maatregelen een welkome aanvulling en versterking vormt van het pakket nationale en communautaire O, O & D-programma's. Bovendien lijken deze gevarieerde, flexibele en in tijd beperkte acties het aangewezen middel om het onderzoek in de Gemeenschap nieuw leven in te blazen;
- in verschillende Lid-Statens wordt door de geraadpleegde nationale autoriteiten ingezien dat het tot stand komen van een Europees werkterrein voor wetenschap en techniek vraagt om dit soort originele initiatieven die dan ook dienen te worden uitgebreid en aangevuld;
- in het algemeen wordt geconstateerd dat verdeling van kosten en risico's tussen de landen van de Gemeenschap voor niet-programmeerbare acties en voor niet in het kader van meerjarenprogramma's voorziene acties de mogelijkheid biedt veelbelovende onderzoeksgebieden aan te vatten, waarvoor op nationaal vlak niet altijd voldoende mankracht of geld te vinden is. Tenslotte is het idee geopperd om - in de communautaire sectorprogramma's - in de toekomst meer gebruik te maken van gerichte maatregelen met het oog op de opleiding en de verhoogde mobiliteit van onderzoekers.

4. Wetenschappelijke beoordeling en beheer

De stimuleringsactiviteiten dienen er in de eerste plaats voor te zorgen dat de onderzoekssystemen in de Gemeenschap meer levenskracht krijgen en daarvoor dienen de juiste methoden te worden toegepast.

Alle deskundigen die in dit verband zijn geraadpleegd zijn het erover eens - en dit wordt door het momenteel lopende experiment bevestigd - dat het systeem voor wetenschappelijke adviesverstrekking en beoordeling en het beheer zo doorzichtig, snel en soepel mogelijk moeten blijven.

Het systeem dat nu wordt beproefd - Raadgevend Comité op hoog niveau, een netwerk van anonieme beoordelaars, een beperkte administratieve dienst van de Gemeenschap en een gecontroleerd, gedecentraliseerd beheer van de acties - lijkt over het geheel genomen te voldoen. Overigens zouden de in het kader van de meerjarenprogramma's voorgenomen sectoriële maatregelen dienen te worden begeleid door de diensten, die daar nu ook de zorg voor dragen.

In het licht van deze uiteenlopende waarderingen en suggesties acht de Commissie de tijd rijp om zonder verder uitstelruim baan te maken voor deze maatregel tot stimulering van de slagvaardigheid van O, O & D binnen de Gemeenschap, welke een van de hoofdpunten uit het kaderprogramma 1984-1987 vormt en waarvan het belang al formeel door de Raad is erkend.

Een dergelijk initiatief moet het tot stand komen van een Europees wetenschappelijk en technisch werkterrein mogelijk maken, wat de beste manier is om het wetenschappelijk en technisch potentieel van Europa zo goed mogelijk concurrerend en creatief te houden.

Met het oog hierop heeft de Commissie het voornemen een breed opgezette actie tot "stimulering van de slagvaardigheid van O, O & D" te voeren, welke concreet op het volgende neerkomt :

- een plan voor multisectoriële meerjarenactiviteiten 1985-1988
- binnen elk sectorprogramma specifieke maatregelen ter bevordering van de opleiding en de mobiliteit van onderzoekers en dit steeds meer als vaste regel.

II. PLAN VOOR DE STIMULERING VAN SAMENWERKING EN UITWISSELING OP HET GEBIED VAN WETENSCHAP EN TECHNIEK IN EUROPA (1985-1988)

II. 1. Doel

De Commissie heeft voor het eerste stimuleringsplan drie hoofddoelen vastgesteld :

- de mobiliteit van onderzoekers binnen de EEG te vergroten en de communicatie tussen wetenschappers te verbeteren
- de samenwerking tussen Europese O & O-teams uit te breiden
- de opleiding van onderzoekers en een zoveel mogelijk bij hun talenten aansluitende inpassing in het arbeidsproces te bevorderen.

II. 2. Wetenschappelijk en technisch werkingsgebied

De Commissie acht het stimuleringsplan uiteraard van belang voor alle wetenschappelijke en technische activiteiten en voor alle vormen van O & O : fundamenteel onderzoek, toegepast onderzoek en ontwikkeling.

Het beoogde wetenschappelijke en technische werkingsgebied bestrijkt dus alle terreinen die te maken hebben met de "exacte" en "natuur"-wetenschappen, voor zover die niet onder het militair of industrieel geheim vallen.

De omvang van het voorgestelde werkingsgebied brengt met zich mee dat op wetenschappelijk en technisch terrein uiterst streng moet worden geselecteerd zodat versnippering van middelen wordt voorkomen en de inspanningen kunnen worden geconcentreerd op mensen, teams en onderwerpen die het beste uitzicht bieden op belangrijke stimulerings-effecten.

II. 3. Soorten initiatieven en vormen van steunverlening

De vormen van steunverlening die op het ogenblik in het kader van de maatregelen 1983-1985 worden beproefd lijken in grote lijnen geschikt voor het eerste stimuleringsplan van de Gemeenschap. Uit de ervaring tot op heden blijkt echter dat een herziening gewenst is (zo is het duidelijk geworden dat de steunvorm "subsidie" kan vervallen) en dat verder enige aanvullingen en uitbreidingen noodzakelijk zijn voor het gestelde doel.

In feite blijken drie soorten initiatieven noodzakelijk die een combinatie vormen van de thans beproefde maatregelen en een aantal nieuwe vormen van steunverlening.

II. 3.1. Maatregelen ter ondersteuning van de wetenschappelijke en technische communicatie binnen Europa

Een Europese wetenschappelijke Gemeenschap vraagt voor het behoud van haar levenskracht om een geregelde doorstroming van informatie langs vele kanalen en een confrontatie van ideeën en inzichten. Elke poging om onderzoek en ontwikkeling te stimuleren vereist dus dat de mobiliteit van mensen en denkbeelden wordt bevorderd. Daartoe dient een reeks maatregelen te worden getroffen :

- daadwerkelijke bevordering van de mobiliteit van onderzoekers : beurzen en onderzoekstipendia ter bevordering van uitwisselingen (vooral tussen universiteiten en industrie), "onderzoekerskaart" waarmee gemakkelijker binnen Europa kan worden gereisd
- daadwerkelijke bevordering van de communicatie : gespecialiseerde contactbladen, vorming van werkelijke Europese wetenschappelijke databanken die vooral voor kleine en middelgrote onderzoekinstellingen toegankelijk zijn.

II. 3.2. Maatregelen ter ondersteuning van de Europese wetenschappelijke en technische samenwerking

Deze maatregelen zijn bedoeld om het gezamenlijk werken van teams, zowel uit de openbare als de particuliere sector, uit verschillende landen van de Gemeenschap te bevorderen. De stimulering van de Gemeenschap kan hier twee vormen aannemen :

- financiële steun, over een beperkte tijdsduur volgens de regelingen van overeenkomsten voor duurzame samenwerking tussen wetenschappelijke instellingen of van overeenkomsten voor incidentele doelgerichte samenwerking (zie bijlage 1) ;
- steun voor een betere benutting van grootschalige faciliteiten : inventarisatie, informatie over de mate van beschikbaarheid, aanpassing van douane-procedures ten behoeve van de verplaatsing van wetenschappelijke apparatuur.

II. 3.3. Maatregelen ter ondersteuning van de opleiding en de werkgelegenheid van jonge onderzoekers

Door middel van financiële aanmoedigingen met een beperkte tijdsduur (beurzen, stipendia zoals uiteengezet in bijlage 1) kan de Commissie jonge wetenschappers nieuwe mogelijkheden voor opleiding of onderzoek bieden om zich in de nationale wetenschappelijke systemen in te passen. (5)

Eens dat het werkingsgebied en de soorten initiatieven zijn vastgelegd, zou men moeten nagaan in hoeverre belang moet worden gehecht aan de uitbreiding van het geografisch gebied van het stimuleringsplan tot niet tot de Gemeenschap behorende Europese landen die zouden delen in de financiering van dit plan volgens te bepalen modaliteiten.

II. 4. Prioriteiten

Eén van de zwakheden van de wetenschap in Europa ligt in het feit dat het fundamenteel onderzoek dikwijls te zeer sectorgebonden blijft en de resultaten daarvan onvoldoende worden benut, bij gebrek aan goede raakpunten tussen fundamenteel onderzoek en toegepast onderzoek. Op het gebied van het toegepast onderzoek heeft de Gemeenschap in bepaalde sectoren grote mogelijkheden en daar moet zij haar voorsprong hoe dan ook vasthouden. Het optreden van de Gemeenschap dient dus de volgende drie prioriteiten te hebben waarvan de wetenschappelijke waarde zal worden naaqaan.:

- de kloof tussen fundamenteel onderzoek en toegepast onderzoek te helpen overbruggen,
- multidisciplinaire en interdisciplinaire benaderingen te bevorderen,
- ondersteuning van strategisch onderzoek waarvan de resultaten rechtstreeks kunnen bijdragen tot de verweelijking van de door de Commissie weerhouden technische en wetenschappelijke doeleinden.

Als deze prioriteiten worden gevolgd mag op tal van gebieden een duidelijke groei van kennis en van veelbelovende ontwikkelingen worden verwacht. Zoals de Commissie onlangs al heeft benadrukt (zie COM(83)260 def. - 7e programma-punt van het Kaderprogramma) is dit vooral het geval voor geavanceerd onderzoek in een aantal speerpuntsectoren van wetenschap en technologie zoals compositiematerialen, fundamentele biologie, fijne chemie, informatiekunde, fundamentele milieukunde, wetenschappelijke instrumentatie, optica en de aardwetenschappen.

- (5) Deze maatregelen zullen de acties aanvullen die de Commissie reeds heeft ondernomen inzake onderricht en opleiding ; met name beurzen voor het uitwerken van gemeenschappelijke studieprogrammas. Daarenboven zullen ze worden gevoegd bij de maatregelen die door de Commissie aan de Raad zijn vastgesteld in haar mededeling betreffende de Technologische vooruitgang en de sociale mutaties COM(84) 6 final en, die er naar streven, door de wisselwerking van gemeenschappelijke programmas tussen universiteiten en industrie, de opleiding en herscholing van technici en deskundigen van hoog niveau te bevorderen.

III. OMVANG

Er is een breed opgezette actie van de Gemeenschap nodig, die bij de omvang van de problematiek aansluit. De studies ter voorbereiding van de experimentele stimuleringsmaatregel hebben een indruk opgeleverd van de draagwijdte die een dergelijk plan moet hebben om de gewenste effecten teweeg te brengen. Om aan de geschatte behoeften op lange termijn te voldoen, zou ernaar moeten worden gestreefd 5 % van de onderzoekers van de tien Lid-Staten bij de maatregel te betrekken.

Uit die studies is ook gebleken dat al een tastbaar resultaat kan worden verkregen als de elkaar versterkende maatregelen en de aansporingen tot samenwerking betrekking hebben op ten minste 1 % van de onderzoekers. Dit is voor het tijdvak 1985-1988 min of meer de doelstelling van het eerste stimuleringsplan.

Dit doel dient te worden nagestreefd door een krachtige uitbreiding van de thans gevoerde experimentele stimuleringsactie en door een systematisch gebruik van communautaire maatregelen, zoals deze al in een aantal sectorprogramma's (zoals kernfusie, biomoleculaire techniek) van start zijn gegaan, ter bevordering van de mobiliteit en de verdere opleiding van de Europese wetenschappers. Twee elkaar aanvullende vormen van steunverlening komen derhalve in aanmerking. Daarvoor is de volgende financiering nodig :

- enerzijds de op zichzelf staande toewijzing van kredieten voor het multisectoriële stimuleringsplan, waarmee de multisectoriële samenwerking (toelagen, duurzame samenwerking, incidentele samenwerking) op elk terrein waar dat nodig is en de nodige begeleidende maatregelen (onderzoekerskaart, inventarisatie van apparatuur ...) kunnen worden bekostigd.

De Commissie schat dat voor het eerste plan 1985-1988 een bedrag van 90 miljoen Ecu dient te worden uitgetrokken, waarvan de verdeling over de jaren een stijgende lijn zal moeten vertonen.

(Met dit bedrag zullen elk jaar gemiddeld 250 beurzen, 150 onderzoekstipendia, 3 of 4 breed opgezette projecten en de extra kosten van 500 onderzoekers in "duurzame samenwerkingsverbanden tussen wetenschappelijke instellingen", en de begeleidende maatregelen kunnen worden gefinancierd;)

- anderzijds de toewijzing binnen elk Sectorprogramma van een bepaald bedrag voor maatregelen ten behoeve van de mobiliteit en de verdere opleiding van wetenschappers in Europa.

De Commissie heeft op deze weg al enige stappen gezet.

Deze benadering dient te worden voortgezet en steeds meer regel te worden doordat in elk programma in de toekomst een percentage van de toegewezen middelen (dat varieert naar het onderwerp en de aard van de middelen) wordt uitgetrokken voor de financiering van dergelijke maatregelen. Deze middelen dienen te worden beheerd binnen elk programma.

IV. CONCLUSIES

De Commissie vraagt aan de Raad om zijn akkoord te willen verlenen inzake de weerhouden orientaties. In het licht van het debat dat in de Raad plaatsvond op 28 februari zal de Commissie de modaliteiten alsook het werkingsgebied en de middelen voorzien in het plan ter stimulering van de samenwerking en uitwisseling van Europese wetenschappelijke en technische kennis - dat ze aan de Raad zal voorleggen op het einde van het eerste halfjaar 1984 - bepalen en vastleggen.

BIJLAGE 1

STIMULERENDE MAATREGELEN

- Overeenkomsten voor duurzame samenwerking tussen wetenschappelijke instellingen

De bedoeling van deze vorm van steunverlening is om groepen onderzoekers en/of technici, die in verschillende landen van de Gemeenschap in dezelfde richting of in elkaar aanvullende sectoren werkzaam zijn aan een veelbelovend geavanceerd onderwerp, in staat te stellen met elkaar een kritische, of optimale omvang te bereiken en aldus, zonder dat mensen zich al te veel behoeven te verplaatsen, echte "laboratoria zonder muren" te vormen. In dit geval zijn de kredieten van de Gemeenschap bestemd voor de kosten van bijeenkomsten van de onderzoekers, de uitvoering van gemeenschappelijke experimenten en de uitwisseling van resultaten; eventueel kan daarmee ook een tekort aan mankracht of geld worden aangevuld.

- Onderzoekstipendia

Deze zijn voornamelijk bedoeld om de mobiliteit van onderzoekers te bevorderen en te vergemakkelijken en om jonge afgestudeerde wetenschappers mogelijkheden te bieden aansluitend onderzoek te verrichten. Met het oog hierop kan de toelage worden gebruikt hetzij voor de kosten van de uitzending van onderzoekers naar een ander land van de EG dan het eigen land, hetzij voor de kosten die zijn verbonden aan het opnemen in een team van een jonge onderzoeker uit een ander land. Hierbij dient te worden opgemerkt dat deze tweede formule ook kan worden gebruikt om de opleiding en de tewerkstelling van jonge onderzoekers bij de industrie (in het bijzonder in kleine en middelgrote bedrijven) te bevorderen; in dit geval wordt het salaris betaald door het "werkgevend" bedrijf en worden uit de bijdrage van de Gemeenschap alleen de kosten bestreden van de mobiliteit en de onderzoekwerkzaamheden van de jonge wetenschapper bij de wetenschappelijke instelling in het buitenland.

- Overeenkomsten voor incidentele doelgerichte samenwerking

Deze dienen ter ondersteuning van oorspronkelijke en veelbelovende werkzaamheden welke worden verricht door wetenschappelijke en/of technische teams afkomstig uit verschillende landen van de Gemeenschap, die hebben afgesproken om gezamenlijk, binnen een vastgestelde termijn een vooraf bepaald doel te bereiken.

Hiervoor moeten verschillende vormen van onderzoek kunnen worden gekoppeld : fundamenteel onderzoek, toegepast onderzoek en technologische ontwikkeling.

Deze werkzaamheden vormen een aanvulling op geprogrammeerde acties, dan wel een mogelijkheid voor snelle multisectoriële actie naar aanleiding van dringende wetenschappelijke en/of technische uitdagingen of ter voorbereiding van een geprogrammeerde doorlopende actie. Deze doelgerichte werkzaamheden vormen tevens een middel om binnen de Gemeenschap multinationale initiatieven met een Europees belang te katalyseren of aan te moedigen.

.../...

- Beurzen

Het betreft hier beperkte steun die wordt verleend aan zowel beginnende als ervaren onderzoekers ten einde deze in staat te stellen in een wetenschappelijke instelling in een ander land van de Gemeenschap hun opleiding af te ronden of zich verder te specialiseren. Deze maatregelen kunnen twee vormen aannemen :

- . beurzen van de Commissie bestemd voor jonge Europese onderzoekers die in een ander land van de EG een opleiding voltooien of onderzoek verrichten (het beurzensysteem van de Commissie moet daarom worden opengesteld voor alle gebieden van wetenschap en techniek en niet beperkt blijven tot alleen die terreinen waarvoor communautaire O & O-programma's bestaan);
- . subsidie van de Commissie aan nationale instellingen die beurzen verstrekken, zodat deze "nationale" subsidies kunnen worden uitgebreid tot kandidaten uit andere landen van de Gemeenschap.

CONTEXTUELE MAATREGELEN

- "onderzoekerskaart"
- gespecialiseerde verbindingsbulletins
- samenstelling van werkelijke wetenschappelijke Europese databanken speciaal toegankelijk voor kleine en middelgrote eenheden voor onderzoek
- hulpverlening bij een betere benutting van grote uitrustingen : inventaris, informatie over beschikbare gegevens, scheppen van aangepaste douaneprocedures voor het verplaatsen van wetenschappelijke apparatuur.

BIJLAGE 2

EERSTE FASE VAN DE EXPERIMENTELE STIMULERINGS-
MAATREGEL (1983)

VOORSTELLEN DIE VOOR STEUNVERLENING IN
AANMERKING KOMEN

AANTAL PER GEBIED EN PER VORM VAN STEUNVERLENING

VAKGEBIED	DUURZAME(1) SAMENWERKING	STIPENDIA(1)	SUBSIDIES	INCIDENTELE(1) SAMENWERKING	TOTAAL
Grensvlak- verschijnselen	20	2	8	4	34
Vaste-stof- fysica	22	4	5	2	33
Biologie	41	14	7	11	73
Klimatologie	6	4	4	0	14
Verbranding	2	1	5	5	13
Optica	5	2	2	1	10
Fotometrie Fotoakoestiek	4	0	0	0	4
Overige	14	0	18	4	36
TOTAAL	114	27	49	27	217

(1) Zie bijlage 1.

LISTE DES MEMBRES

Belgique

Prof. I. PRIGOGINE
Prof. ULB - Prix Nobel

Dr. P. JANSSEN
Directeur Gal. "Janssen Pharmaceutica"

Danemark

Dr. N. BUSCH
Directeur Risø National Laboratory

R.F.A.

Dr. K. BÖHM
Dir. Karlsruhe GmbH

Dr. B. HESS
Vice-Président MPI

Dr. G. PAHL
Vice-Président DFG

Dr. B. SCHMIDT
Mitglied des Vorstandes Dornier

France

H. CURIEN
Président CNES

C. FREJACQUES
Président CNRS

J. LIONS
Prof. Collège de France

Grèce

E. ECONOMOU
Prof. Univ. Crète

Irlande

Dr. P. RYAN
Direct. An Foras Taluntais

Italie

Ing. U. BUSINARO
Délégué Fiat Europe

Dr. U. COLOMBO
Président ENEA

Prof. U. RATTI
Université de Rome

Luxembourg

A. BOEVER
Prof. Honoraire

NL

Dr. E. DE HAAN
Ex Directeur R.D. Philips

Prof. DE WAARD
Président FOM

UK

Sir Geoffrey ALLEN
Dir. RD Unilever

Sir David PHILLIPS
Prof. Oxford
Président Advisory Board for Research Councils

Sir Peter SWINNERTON-DYER
Prof. Cambridge
Président University Grants Committee